

[Inger Stilling Pedersen]

var en lille smule for skrap. Der var ikke tale om straf, men om, hvorvidt vi skal passe mest på offeret for en forbrydelse, f.eks. voldtægt, eller på den, der begår den. Der står også i forslaget, at det vil være godt for hende, det går ud over, at hun selv lader sig teste. Jeg synes, man skal prøve at læse forslaget uden i forvejen – hvad dette indlæg bar indtryk af – at være utrolig negativ over for det, men man har lov til at være uenig.

Fru Dorte Bennedsen sagde noget om Jens Steffensen. Der er sket en udvikling, men jeg mener stadig væk, at det er en god ting, at der er tale om frivillighed. Man glemmer også, at AIDS i starten fortrinsvis var knyttet til de homoseksuelle, det er den ikke længere, der kan være en risiko for ethvert menneske i Danmark i dag. Når man var så bange for registrering, var det netop, fordi man ikke ville hænge en gruppe ud, men man kan få smitten overført via blod, og vi ved, at mange heteroseksuelle, kvinder og børn er smittet. Den særstilling, man har givet AIDS, gør, at denne dødelige sygdom betragtes på en helt anden måde end andre.

Kristeligt Folkeparti er helt parat til at drøfte disse ting i udvalget og se på, hvor meget vi kan gøre, men man kunne godt prøve på at holde sig til det, der står i forslaget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu fik jeg besked på at holde mig til det, der stod i forslaget. Jeg kan ikke dy mig for at sige, at Kristeligt Folkepartis ordfører måske skulle følge med i debatten.

Der blev sagt, at i dag var ethvert menneske – altså underforstået enhver heteroseksuel – i dette samfund udsat for at blive smittet. Hvis vi ser på de tal, der har været fremme om udbredelsen i den heteroseksuelle befolkning, er skønnet over smittede i dag væsentlig lavere end det skøn, der eksisterede, da vi debatterede denne sag i 1987. Jeg kan heller ikke dy mig for at foje til, at det har haft den beklagelige virkning, at interessen for at gøre en økonomisk indsats for AIDS-oplysningen har været væsentlig formindsket.

Fru Inger Stilling Pedersen må undskylde, at jeg taler om straf, men hun skriver faktisk i punkt 2 d, at man vil ændre den borgerlige straffelov, på trods af at ministeren på udmærket vis har redegjort for, at der ifølge borgerlig straffelov er mulighed for straf.

Karen Højte Jensen (KF):

I den konservative folketingsgruppe er vi meget optaget af situationen på AIDS-området, og vi mener, det er vigtigt at følge udviklingen ganske nøje og løbende vurdere de initiativer, der måtte være behov for.

I 1987 var der meget stor tilslutning i denne sal til, at initiativerne skal bygge på frivillighed, på anonymitet og på åben, direkte og ærlig information, og alt tyder på, at denne politiske linje har været rigtigt valgt. Fordoblingstiden – altså den tid, der er gået, siden der var halvt så mange AIDS-patienter – er nu oppe på 22 måneder, mens vi i årene 1985 og 1986 havde en fordoblingstid på 12 måneder. Der forventes i 1990 170 nye AIDS-tilfælde, og det vil være det første år, hvor antallet af tilfælde bliver mindre end året før. Det betyder naturligvis ikke, at vi så skal sidde med korslagte arme, men det er dog positivt i forhold til, hvad vi vel frygtede kunne blive udviklingen.

Kristeligt Folkepartis forslag går ud på, at man skal nedsætte en kommission, der skal vurdere den hidtidige indsats og vurdere forskellige muligheder for indsats med henblik på at få en selvstændig AIDS-lov. Jeg mener, der er behov for løbende at vurdere indsatsen, og det sker i dag i AIDS-sekretariatet i Sundhedsstyrelsen. Det er også fra den ekspertgruppe, der kommer konkrete forslag om nye initiativer, f.eks. kan nævnes en forbedring af overvågningssystemet. En kommission og en efterfølgende lovgivning ville nemt kunne forhindre en nødvendig fleksibilitet i valget af strategi.

Som det fremgik af sundhedsministerens tale, har forslagsstillerne ikke været opmærksom på de eksisterende regler, eksempelvis drejer forslagets punkt 2 c sig om lægens information af ægtefælle. Sundhedsministeren citerede fra lægeloven, og som det klart fremgik af citatet, er der her de muligheder, som Kristeligt Folkeparti peger på. Allerede i 1987, da den daværende sundhedsminister, fru Agnete Laustsen, fremførte samme synspunkt, var det oppe i folketingssalen, men det må Kristeligt Folkeparti have overset. Også hvad angår forslagets punkt 2 d, om forhøjelse af strafferammer, er der i dag de ønskede muligheder.

Anonymitet ved test for HIV-antistof finder vi fortsat helt afgørende. AIDS-smitten kan ikke standses ved lov, men ved påvirkning, og en registrering vil afholde eventuelt smittede fra at